

Naša kuharica.

Kuha nam debela
kuharica Jela.

Če je dobre volje,
skuha nam najbolje.

Danes bo kosilo
dobro in obilo:

k zelju klobasica,
v peči je potica,
v loncu pa se kuha
sladka mlečna juha.

Pridi, dam ti malo,
če bo kaj ostalo.

Anica.

Koroška zima.

Vsa v snegu spava mi Koroška ...
Zasnul je gozd v pretežke sanje.
Vse tiho ... Niti ptic žgoljenje
ne pade v noč ...

Tedaj pa zvon od Góspe svete
turobno, tožno zadoni.

Kako bi ne? Saj tod umira
zaslužjen rod ...

Milánov.

Sreča.

»Nepoznana nam je sreča!«
na planini listi hoje
so otožno zašumeli.

»Ah, v dolini — tam lepó jel!«

Tih korak ... besede sladke ...
V mrak prislunili so listi.
Zvonek smeh ... srebrna pesem.
Kdo je tisti, kdo je tisti? —

Ah, ovčico izgubljeno
zval je mlad pastirček ... plakal ...
Z njo v naročju zdaj je blažen
skozi tihi les korakal.

Kof zbudjeni iz omame
šele pozno v nočni čas
dahnili so listi hoje:

»Sreča šla je mimo nas!«

Miroslav Kunčič.

